

Dr. Paul Ziihlke. *Der Unterricht im Linearzeichnen in der darstellenden Geometrie an den deutschen Realanstalten*. Leipzig, Teubner 1911. Abhandlungen tiber den mathematischen Unterricht in Deutschland veranlasst durch die Internationale mathematische Unterrichtskommision, herausgegeben von *F. Klein*. Band III. Heft 3.

Bardzo zajmująca, z dużym nakładem pracy i wielką znajomością omawianego tematu napisana książka.

Wiadomości, zawarte w omawianej pracy, autor czerpał z trzech źródeł: z planów urzędowych, z literatury, a wreszcie z podróży informacyjnej, w której zwiedził około 30 szkół niemieckich i 4 szkoły austriackie.

Omówiwszy pokrótce podręczniki szkolne, rozpatruje autor stanowisko rysunku Unijnego i geometrii wykreślnej w ogólnych planach szkół państwa niemieckiego, a z porównania liczby godzin, poświęconych tej nauce w szkołach niemieckich i austriackich, dochodzi do wniosku, że w Austrii nieporównanie więcej poświęca się czasu na kształcenie „zmysłu przestrzeni”, aniżeli w Niemczech, zwłaszcza zaś w Prusach. Południowe państwa niemieckie, np. Bawaria, stoją pośrodku między Austrią a Prusami.

Wprowadzenie geometrii wykreślnej do szkół gimnazjalnych uważa autor za jeden z punktów programu reformy; stwierdza jednak równocześnie, że w bardzo wielu gimnazjach humanistycznych już dziś pielęgnowanie zmysłu przestrzeni jest jednym z najważniejszych celów nauki matematyki.

Omówiwszy niektóre kwestje metodyczne, cytuje autor bardzo rozmaite zdania, odnoszące się do znaczenia modelu w nauce, dalej roztrząsa sprawę technicznego wykonania rysunków, mówi o salach rysunkowych, ich urządzeniach i o przyrządach do rysunku.

Autor nie pominął żadnej ważniejszej kwestji, a znakomitym ich ujęciem i zdolnością obiektywnego traktowania nadał pracy swej pierwszorzędną wartość.